

i 1928. Naa, hvad der vil ske i 1928, skal jeg ikke have nogen Mening om — det interesserer mig maaske heller ikke saa levende som andre —, men jeg maa i alt Fald mene, at naar Forholdet var dette, at Folketinget havde et Flertal med en saadan Politik, vilde en Landstingsmodstand være i Forvejen brudt; Landstingets Modstand vilde springe som Glas paa den Sten, paa den Klippe, kan jeg sige, som Folketinget i Virkeligheden er.

Men jeg vender tilbage til Spørgsmaalet, om den højtærede Finansminister dog ikke nærer Betænkelighed ved at anvende disse 9,2 Mill. Kr. til en Skattnedsættelse, som neppe er fornøden, som ganske sikkert er en Behagelighed for nogle, ikke betyder særdeles meget for de allerfleste, men som ikke paatvinger sig, saaledes som man kunde tænke sig, at Bortfald af en Skat vilde paatvinge sig, hvis Skatten var ganske særlig ubehagelig, af trykkende Art. Jeg mener heller ikke, at det nuværende Finanslovsforslag, den nuværende økonomiske Situation gør det naturligt at skride til en Skattnedsættelse. Jeg vil henlede Opmærksomheden paa nogle faa Forhold. Det ene er dette, som paa en vis Maade ligger udenfor Finanslovsforslaget, men dog finder sit Udtryk derpaa, nemlig Reservefondens Forhold. Jeg tror ikke, der gives sørgeligere, jammerligere Foranstaltning, end Reservefondens er — jeg tror egentlig heller ikke, jeg behøver at belære den højtærede Finansminister derom. Vi har en Reservefond, om hvilken det hedder i en Anmærkning paa Finansloven, at ved Aktivers Bortsalg kan Finansministeren forøge den indtil 25 Mill. Kr. uden særlig Bemyndigelse. I Reservefonden findes der 9¼ Mill. Kr., men derved er dog at bemærke, at til denne Reservefond regnes Tilgodehavender, som Reservefonden har hos Statskassen, og som i det Tilfælde, at der overhovedet er Brug for en Reservefond, vil vise sig overmaade lidet værdifulde for Reservefonden. Den bestaar dernæst i en Række Papirer, som ikke er realisable eller er vanskeligt realisable. Der findes f. Eks. i Reservefonden omtrent for 1 Mill. Kr. lolland-falsterske Jernbaneaktier, som naturligvis ikke umiddelbart kan realiseres. De findes for Resten ogsaa, hvad jeg skal komme tilbage til, i Statslaanefonden, og det skyldes, at Finansminister Estrup, som var en meget herskende Mand, en Mand, som ikke tog Hensyn til andres Mening, uden videre for at støtte de lolland-falsterske Jernbaner anbragte Statskassens og Reservefondens

Penge i disse Aktier, som vi saa har trukket med i alle disse Aar. I Tilfælde af, at man skal bruge Reservefonden — og der kan tænkes saadanne Tilfælde —, er den i Virkeligheden uanvendelig. Det blev følt under Verdenskrigen; den kunde ikke anvendes undtagen en eneste Gang, da den, fordi Nationalbanken forlangte det, mente at se nogen Betyggelse udadtil deri, stillede som Pant for en Kredit — jeg skal ikke komme dybere ind derpaa. Ellers var den ganske uanvendelig. Det vilde dog være højst uheldigt, hvis man stod overfor en Krise, som foranledigede, at Reservefonden skulde bruges, at den da ikke paa nogen Maade kunde svare til det, som en Reservefond skal være. Jeg kan ikke afgøre, hvorledes Forholdet bør ordnes; det er muligt, at Reservefonden skulde forøges. Naar man har en Reservefond paa 9 Mill. Kr. og en Statsbalance paa 330 Mill. Kr., er der ikke megen Mening i det; selv om vi betragter Staten som en Forretning, vilde dog en Reservefond af den Størrelse være ganske urimelig. Det er muligt, at den skulde anlægges helt anderledes, thi den kan ikke blive ved at være anlagt i saadanne Papirer som nu, og allermindst kan den være anlagt i et Tilgodehavende paa Statskassen. Det er muligt, at den kunde anbringes i fremmede Banker af den mest betryggende Art; men det kunde meget vel tænkes, at saadanne Banker i Virkeligheden lukkede for Uddrag, netop naar det var allermost fornødent for et lille Land at faa Penge. Det kunde endelig være, at den, hvor underligt det end synes, skulde anbringes i Guld; der kunde tænkes en Overenskomst med Nationalbanken om den Maade, hvorpaa Nationalbankens Guldbeholdning, som ikke er særlig nyttig for Banken, anbringes, om en Kombination med Reservefonden. Alt dette skal jeg ikke have nogen bestemt Mening om. Kun vil jeg opfordre den højtærede Finansminister til at tage hele dette Spørgsmaal om Reservefonden under Overvejelse; han vil dog vist være enig med mig i, at som det ligger, kan der ikke være nogen Rimelighed i at opretholde den, ikke nogen Mulighed for, at Reservefonden kan blive til Nytte, og kan den ikke blive det, ved jeg ikke, hvorfor den skal være der. Det er muligt, at der ikke behøvede at være nogen Reservefond, for den egentlige Reservefond er i Virkeligheden, naar Staten er i Nød, Borgernes Indkomster og den Mulighed, at Staten kan optage Laan, at Staten har Kredit. Men jeg vil altsaa opfordre den højtærede Finansminister til at tage Sagen under